

לעילוי צשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

הדלקת נרות לשבת - 4:29
זמן קריאת שמע/המ"א - 9:07
זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:43
סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:30
שקיעת חמה ליום השבת - 4:48
מוצק צאת חוככים - 5:38
צאת' / לרבי' תם - 6:00

CourtesyofMyZmanim.com

בראתי יצר הרע ובראתי לו תולדותיו

תולדותיו

A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

שבת קודש פרשת בשלח - שבת שירה - י' שבט תשע"ד Shabbos Parshas Beshalach - January 11, 2014

לקחי חיים ודברי התעוררות צסדרו עפ"י פרשיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד מישרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלושת ימים במדבר ולא מצאו מים (פר-כב) - התורה תבלין ליצר הרע אלתא בגמרא (ב"ק פ"ב), "תניא, וילכו שלושת ימים במדבר ולא מצאו מים, דורשי רשומות (מש"י שם), שנקראים כך, על ש"דורשים מה שרשום בכתב, כמ"ש זאת רשום בכתב אמת" [שטמ"ק שם בשם גאון], ואילו ב'בן יהודה' שם ביאר מדוע נקראים כך, באופן אחר, "נראה לי בסייעתא דשמיא, דיקרי לחול' דורשי רשומות, מפני שעוסקים ודורשים ב"ג מידות שהתורה נדרשת בהם, וכן ריבויים ומיעוטים בתיבות ואותיות, שהם מוצאים הלכות גדולות בדרשות אלו, שאין להלכות אלו דבר מפורש בתורה, כי אם רושם, הן ע"י"ג מידות, הן ע"י ריבויים ומיעוטים בתיבות ואותיות, ומשא"כ הקראים אינם מודים בדרשות של רושם כאלה, כי הם כופרים במסורת שמסר משה רבנו עליו השלום לחכמי הדור, בדרשות של רושם אלו, ולכן קרי לחול' דורשי רשומות" אמרו, אין מים אלא תורה, שנאמר 'הוי כל צמא לכו למים', כיון שהלכו שלושת ימים בלא תורה, נלאו (-היינו, שהתעייפו, וכמו שתירגם אונקלוס את הכתוב 'זאתה עיף יונג'- 'זאת משלחי ולא' [דברים כ"ה י"ח]) וכו', ויש לכאור, שהתעייפו ממלחמת יצר הרע, שהתגבר עליהם ביותר במשך שלושת ימים אלו, וזאת משום, ש"יצרו של אדם מתחדש ומתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו, כדאיתא בפ"ק דקדושין (ל'), והתורה תבלין ליצר הרע כדאיתא התם, ולכן, כשהלכו שלושת ימים בלי תורה שהיא תבלין ליצר הרע, התגבר עליהם שלשה ימים זה אחר זה, ונהיה כחוט המשולש אשר לא במהרה ינתק, רכיון דרש דש, ותלת זימנין הוי חוקת, דלהכי כתיב 'הוי מושגי העון בחבלי השוא' (ישעיה ה' י"ח), והיינו, בחבל שיש בו שלשה גדילין שזורין ואחוזין יחד זה בזה וכו', והיינו נמי טעמא דהא דתנן בפרק ג' דתענית משנה ד', 'איהו דבר, עיר המוציאה חמש מאות רגל', ויצאו ממנה שלושה מתים בשלושה ימים, דהיינו זה דבר, ביום אחד או בארבעה ימים, אין זה דבר, שכל שחוזק הדבר שלושה ימים רצופים זה אחר זה, לא נשתרש בעיר כוח מלאך המוות שהוא השטן והוא יצר הרע, והולך ומתגבר כחוט המשולש אשר לא במהרה ינתק, אבל, אם לא החזק שלושה ימים רצופים זה אחר זה, לא נשתרש בו, ותש כוחו, ומתבטל, ואין זה דבר" (תורת חיים שם ד"ה שלא ליינו וכו').

ומסיף ה"ב יהודיע' שם (סד"ה עמרו נביאים וכו'), "כי התורה היא תבלין של יצר הרע, ואיתא בגמרא דסוכה (נ"ב), 'אמר רבא, יצר הרע בתחילה קראו הנביא בשם הלך, ואחרי זה קראו אורת, ולבסוף קראו בעל הבית', ולכן, כדי שלא יהיה בסוג בעל הבית, דאו תהיה יציאתו קשה, על האדם ליהורש ילך שלושה ימים בלי תורה שהיא תבלין ליצה"ר (וכדאיתא בגמרא ב"ק שם), דאם ילך שלושה ימים בלי תורה הדוחה ליצה"ר, יגיע היצה"ר למדרגה השלישית, שהיא מדרגת בעל הבית וכו'".

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

בראתי יצר הרע ובראתי לו תולדותיו

תולדותיו

A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

שבת קודש פרשת בשלח - שבת שירה - י' שבט תשע"ד Shabbos Parshas Beshalach - January 11, 2014

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין

יהי בשלח פרעה את העם וכו' (יג-יז) - הפל בידו שמים אנה מדרך העולם כשהאדם זוכה לסייעתא דשמיא, ומצליח במעשי ידיו, אז תולה הצלחותיו בסיבות שונות התלויים בו, וחושב שהוא זה שהשכיל לעשות פעולה זו וזו, והוא זה שהמליץ לגמור העסק המניב פירות, הכל תולה בעצמו, ואף שמאמין שהקב"ה הוא שנתן בו החכמה והיכולת לעשות חיל בעסקיו, מכל מקום מייחס את ההצלחה לעצמו, אך כשחש ושלום נמצא במצוקה, או גזר כי הכל הוא מן השמים, ואז מכיר שאין הישועה תלוי בעצמו, ומתפלל אל בוראו מעומק הלב.

וזה הענין נרמז בפרשתו, דהנה מיד אחר יציאת מצרים כתיב יהי בשלח 'פרעה' את העם, והלאו פלא הדבר, שהרי הדברים מפורשים בתורה, שפרעה הכביד את לבו, ואף שהפליא בו השי"ת את מכותיו, עם כל זה לא נכנע עד אחר מכת בכורות, ואז מפני שחשש לגורל חייו, הוכרח להוציאם שלא מדצונו, ודאו במוחש כי אין זה מצד פרעה, כי אם יד השי"ת, ואם כל זאת אחר יציאת מצרים מייחסים היציאה לפרעה, אך זהו מדרכי בני אדם, כשנוחלים הצלחה אינם מתבוננים ביד ההשגחה שהנחה אותו לזה ההצלחה, אלא בהשקפה חיצונית תולה הדברים בסיבות חיצוניים הנראים לעין.

ולזה הוזכרו בנ"י לעבור את הקושי של קריעת י"ס ששוב ידאו שלא היתה היציאה תלויה ברצונו של פרעה, ויכירו כי רק מאת ה' היתה זאת, וכמו ששידר עתה מערכות הטבע, כך פעל כל הפלאות במצרים. והיו ישראל באותה שעה במצוקה גדולה, ולא היה להם שום פתח להימלט ולהינצל ולקוות כי אם לישועת ה', כדאיתא במדרש על הכתוב (שיר השירים ב, יד) 'יונת' בחגי הסלע, שישראל היו דומים באותה שעה ליונה שהבחינה בבעל חי החפיצה לטורפה, ורצתה להחביא את עצמה בתוך סלעים עמוקים, ולראובנה מצאה שם נחש נושך, שכל מה שרק תרצה לעשות תהיה ברשות מבקשי רעתה, וכך ישראל היו נתונים בין מצרים לגבולי חים, וללא יד ההשגחה לא ראו פתח לישועתם, וכשזכו בה הכירו כי הכל בידי שמים ואין בשום כח לעשות דבר מבלעדו.

ועל פי האמור נבין כוונת הקב"ה באמרו למשה כשעמד בתפילה, 'מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל וסיעו' (יד, טז) ופרש"י: למדנו שישירד משה עומד ומתפלל, אל הקב"ה לא עת עתה להאריך בתפילה שישראל' נתנין בצרה, ולכאורה מה היה לו למשה לעשות בשעה כזאת, אם לא לעוק על ישועת ישראל? וכן יש להבין מה שהקדים משה ואמר לישראל, (יד, יז) ה' ילחם לכם ואתם תחרישון, ור"י הקב"ה מתאוה תמיד שישראל יתפללו אליו, ומה נשתנה כאן שמשה מנע אותם מלהתחנן על נפשם?

אכן יש לומר, כי מאחר ורצה הקב"ה להשריש האמונה בלב ישראל ע"י מעשה זה, לא רצה אפ' שיתפללו לפניו, כי אילו היו מתפללים לפניו, היו יכולים לטעות שנעשית מצד מה מכה עצמם, ועדיין יש בהם כוח מה שדרכה זוכים הם להצלחה במעשיהם, ורצה הקב"ה להראותם כי אף שהתפללו ומעלת בכל עת, עם כל זאת היא בגדר כוח סגולי, אך עיקר הכל תלוי ברצונו יתברך, ועל כל מנעם מתפילה, כדי שיראו כי אין כוח אחר מבלעדו, ועל ידי זה יבנו כי גם שאר הצלחותיהם הוא בסיעתא דשמיא ומבלעדי רצון השם וסיועו אין בכוח שאר הסיבות להטיב עימהם .

צמשל: The *Shirah*, the song that the Jewish people sang after their miraculous salvation from Pharaoh and his armies, was not a natural song. It did not require people with good voices who could carry a tune. It was divinely inspired and when the people looked back at the many miracles that *Hashem* did

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY למעשה הלכה

Forgotten and Little Known Halachos and Customs (65)

מעלין בקודש ואין מורדין **Laws of Tashmishei Kedusha: Sanctifying the Parchment.** There is a *halacha* ⁽¹⁾ which has very practical applications to both *sofrim* (scribes) and every person. If a *sofer* started to write a *Sefer Torah*, or any *sefer* of *Tanach*, *Tefillin*, or a *Mezuza* on a parchment, the entire parchment is "מעולה" - elevated and becomes the “margin” or “background” of the holy words. One cannot write any mundane words, such as a name, address or phone number, anywhere on the parchment, even if he plans to change his mind and not use it for a *Sefer Torah* or another holy use.

Writing Torah Sanctifies the Entire Paper. Similarly, if one writes any words of *Torah* (whether it is text of the Written or Oral *Torah* or even one’s own comments) on a piece of paper, the whole paper is elevated and he cannot write mundane words anywhere on that paper. Even though this paper is not kosher to use for a *Sefer Torah* and the writing is also not kosher for a *Sefer Torah*, this *halacha* still applies. Many times a person is in the middle of writing down his notes from a *shiur*, or preparations to give a *shiur*, or other words of *Torah*, and he receives a phone call that necessitates him to write down a phone number. It is very tempting and convenient to just jot it down on the paper in front of him. However, based

הזאת היא צמר...

Vizhnitzer Rebbe, R’ Chaim Meir Hager ZT”L (Imrei Chaim) would say:

“There is a *Yiddish* expression when one wishes to offer a blessing for a *simcha* or celebration. He says, ‘*zul es gayn ales k’shura*.’ (It should all go straight) The meaning is as follows: When *Klal Yisroel* crossed the *Yam Suf* and watched as their enemies died on the banks of the sea, they reached a level of joy and happiness that allowed the *Shechina* - the Divine Presence, to rest on them, and caused them to sing *Shirah*. It is this level of joy that we project onto the *Baal Simcha*, with the fervent hope that the celebration should go ‘*K’shurah*’ - like it went by the *Shirah*!”

R’ Avraham Shmuel Binyamin Sofer ZT”L (Ksav Sofer) would say:

“When the people complained that they had no water in Marah, *Hashem* showed *Moshe Rabbeinu* a tree and Moshe threw the tree into the water. Even though the tree’s bark was very bitter, the water became sweetened. The *Medrash* explains that *Hashem* uses bitter to sweeten bitter. The wood of the tree that sweetened the water was also bitter, but the end result was sweet and drinkable water. So it is with human nature. When a person in a depressed and bitter mood sees someone even worse off than him, he realizes that his life is really not as bad as he thought!”

A Wise Man would say:

“Feeling gratitude and not expressing it is like wrapping a present and not giving it.”

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Tuvia's
SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

Merockdim
26 Parker Blvd.
845.362.0287

for them in Egypt and by *Krias Yam Suf*, they were overwhelmed by the tremendous amount of care and love He had shown them. And when they allowed these miracles to overwhelm them, they felt an incredible closeness and love for *Hashem*. At that moment, the song just came right out.

מאת מו"ה ברוך הירשפלד שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

on the words of the **Mishna Berura** ⁽²⁾ this is prohibited. It seems from the inclusive wording of the *halacha* that one cannot do so even on the other side of the paper. Even if one makes a “condition” to reserve the right to write what he wants, it is still forbidden. ⁽³⁾

Mundane Words First. If one first writes mundane words on a piece of paper, he is allowed to write words of *Torah* later on that same paper even though it ends up that there are words of *Torah* and mundane (non-*Torah*) words on the same page. This is clear from the *Gemara* ⁽⁴⁾ as explained by **Rashi** and **Tosfos Rid** ⁽⁵⁾. It is not clear in such a case if only the *Torah*-written area is sanctified, or the whole paper is sanctified.

An Important Psak Halacha. A *shailah* was once asked to **R’ Nissan Karelitz Shlit’a** about wedding invitations that start off with a *posuk* on the top and then go on with (comparatively) mundane information. According to the *halachos* mentioned above, the entire page should be sanctified and require “*geniza*” - proper burial for holy writing. R’ Nissan answered that since it is known that the main purpose of the invitation is to inform people of the wedding details, and the *posuk* is just added as a nice decorative addition, the whole paper is not sanctified. One can therefore cut away the *posuk* for proper storage (*shaimos*) and throw the rest of the invitation in the garbage ⁽⁶⁾.

(1) משנה ברורה מבכני (2) שם (3) שם (4) כתובות סט. (5) רש"י ד"ה תלה (6) גנוי הקודש דף נד'

Mazel Tov to Mr. and Mrs. Avi & Huvy Katz on the Marriage of their Daughter Gitty to Shlomo Yablonsky. May they be zoche to build a bayis neeman b'yisroel.

מעשה אבות... סימן לבנים

שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי. וישבתו העם ביום השביעי וגו' (מ-במל)

Who hasn't heard about "the Storm" that besieged Jerusalem and many parts of the Holy Land just a few short weeks ago? Who hasn't seen the pictures, read the articles or spoke to family and friends who experienced the biggest snow storm in Israel in over 100 years? As expected, the storm brought out the best in the Jewish people. Suddenly, it wasn't *Sephardim* and *Ashkenazim*, *Charedim* and *Chilonim*. It was simply one nation performing acts of *chessed*, helping one another through the hardship and madness. Jerusalemites pushed out stalled cars; men with *payos* and long black coats alongside bareheaded taxi drivers. Many residents opened their homes to guests who were stranded in the city or were unable to obtain provisions. IDF soldiers pushed through the snow with special vehicles and brought hundreds of boxes of food, diapers, batteries and other essentials to needy families all across the country. Even workers of the Israeli Electric Corporation, normally the most vilified workers in all of Israel, who for two days - while they slaved in the freezing cold to bring back the power - enjoyed the kind of heroic image bestowed upon New York firefighters after 9/11.

But the following story truly captures the aura of *chessed* that was palpable in the Holy Land. A young couple from *Kiryat Sefer* got married on Tuesday night, two days before the snow storm hit. On Wednesday night, they enjoyed a beautiful *sheva berachos* and were planning to travel to Jerusalem for *Shabbos*, where a festive "*Shabbos sheva berachos*" was to be held. Both families were planning to be together for *Shabbos* celebrating this joyful occasion. Unfortunately, when the snow began to fall on Thursday evening and did not stop for close to 30 hours, the entire city of Jerusalem quickly shut down. Roads were closed off, stores were shuttered, and nearly half of the city was left without power. The record snowfall of 18 inches set Jerusalem in a state of confusion and stagnation. Everybody was snowed in and the young couple had no way of getting to Jerusalem for their own party! Every possible measure was explored but after a moderate amount of angst and consternation, the young *chosson and kalla* (groom and bride) had no choice but to accept the fact that they would have to remain in their newly rented apartment - with almost no food - in *Kiryat Sefer* and spend a quiet *Shabbos* together.

The *chosson* went to *shul* on Friday night, a new *shul* in a new area that he was unfamiliar with, and after davening asked the *gabbai* if it was possible for him to be called up to the *Torah* the next day. The *gabbai* assumed the young man had a *yahrzeit* or some other reason for needing an *aliyah*, and was totally caught off guard when the young man informed him about his plight of being a *chosson* and not being able to celebrate his *Shabbos sheva berachos* in the normal way.

The young groom went home and prepared for a quiet *Shabbos seudah*, just him and his new bride. No sooner had they settled down and began eating their modest meal, when a knock at the door broke the pleasant stillness. Opening the door, the young groom found 20 men standing outside in the icy cold weather. The moment they saw him, they broke into a joyous song and literally danced with the astonished *chosson* into his apartment. Behind them, walked 20 of their wives, carrying food and drinks and all other necessities for the *seudah*. The meal that Friday night, the "*simchas chosson v'kalla*" (entertaining the groom and bride) followed by *bentching* and *sheva berachos* was a deeply memorable event.

After *Shacharis* the next morning, the same scenario played out; however, this time, over 40 men and their wives arrived at the young couple's home to complete their meal and recite the seven blessings. Space was limited - men in the dining room, women in the kitchen - but this did nothing to dampen the level of enthusiasm with which they performed the *mitzvah*.

By the time, *Seudah Shlishis* (the third *Shabbos* meal) came around, over 70 men arrived at the apartment and it was an unbelievable sight to see. People were practically "hanging from the windowsills" as there was nary an inch of free space to be had. The room was amazingly lively, the singing and dancing (swaying in place - there was no room to move!) literally brought tears of joy to the young couple's eyes. It is hard to imagine anyone experiencing such a level of *chessed* and *simcha* - and be introduced to their new community - greater than this young couple. "*Mi K'amcha Yisroel!*"

משל למת הדבר דומה

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' (מ-א)

משל: At the turn of the 20th century, many Jews of Lithuanian and Polish descent emigrated to the United States to create a new and better life for themselves. The "Land of the Free" was a bit too free for some Jews who threw off the yoke of *Torah* and *mitzvos* in their new land.

One Jew arrived in the U.S. and happened to meet an old compatriot, a man from his hometown back in Lithuania. This man, he found out, became the cantor in the local Reform temple and even had somewhat of a following there.

The new immigrant was surprised. He said to the cantor,

"I am surprised at your newfound standing here in America. I remember that back in the old country, you never sang - in fact, you could barely carry a tune!"

The "Americanized" Jew smiled as he replied, "It doesn't take much to make it here. All I had to do was follow the model of Moses, the original leader of the Jews. When he was in Egypt, he had a terrible speech impediment and could barely speak. However, the moment he crossed the sea, he was the one leading the Jews in song - 'Az *Yashir Moshe*.' I simply followed the example of Moses!"

ידד בשלח פרעה את העם ולא נדם אלקים
דרך ארץ ארץ פלשתים כי קרוב הוא וכו' (ג-י)

Regarding the circuitous route that *Hashem* took the Jewish people on when they left Egypt, the *Mechilta* writes the following: "*Rabbi Yehoshua said, 'דרך המדבר ים סוף, 'Derech' (the path) in order to give them the Torah, as it says, 'On the entire path that Hashem your G-d has commanded you shall go.' 'HaMidbar' (the desert) in order to feed them the Mann, as it says, 'You ate the Mann in the desert.' 'Yam Suf' (Sea of Reeds) in order to perform wonders and miracles at the parting of the sea, as it says, 'G-d of salvation, Who does great things ...' "*" It is interesting to note that the order seems to be amiss. Chronologically, *Krias Yam Suf* preceded the giving of the *Torah* at Sinai, and yet here, the *posuk* puts it before the miracle at the sea.

R' Gedaliah Schorr ZT"l explains that the order of the *posuk* denotes the purpose of their entire journey. The ultimate redemption was the giving of the *Torah* at *Har Sinai*. *Krias Yam Suf* was but a preparation for the delivery of the *Mann*, as the **Ramban** tells us that from the time *Bnei Yisroel* left the sea, their souls became elevated, so there could be in them a continuance of His Presence through the *Mann*. With the *Mann*, they merited receiving the *Torah*, since the *Torah* was given only to those who ate the *Mann*.

We see from the holy words of the Ramban that aside from the miracles involved in *Krias Yam Suf*, *Bnei Yisroel* experienced a profound spiritual elevation that was achieved through eating the *Mann*. *Chazal* tell us that before the soul enters *Gan Eden*, it passes by the Dinur River, where the *Mann* is ground up. The purpose of this is to purify the soul and cleanse it of any residual attachment it may still have to this physical world. Similarly, when the Jewish people left Egypt, they went through the *Yam Suf*. There they were elevated to the point where the bond to Egypt and slavery was severed. The Exodus from Egypt was the physical redemption, but *Krias Yam Suf* was the spiritual *geulah*.

EDITORIAL AND INSIGHTS
ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...
אמונה

The *Torah* makes numerous references to the two "troublemakers" who did everything in their power to ruin *Moshe Rabbeinu* and create a *chilul Hashem*. It was Dasan and Aviram who informed on Moshe after he killed the Egyptian supervisor. It was the same Dasan and Aviram who wished to prove Moshe wrong when he told the nation not to leave over any *Mann* or expect any to fall on *Shabbos*. In fact, writes the **Medrash Sechel Tov**, when the sea split and *Bnei Yisroel* walked through the dry seabed, Dasan and Aviram did not join them! They stayed behind in Egypt and arrived at the *Yam Suf* with Pharaoh. The **Be'er Mayim Chaim** writes that the sea actually split a second time to allow Dasan and Aviram to join the Jewish people on the other side! Why did *Hashem* do miracles for these terrible people? Why did they merit their own personal *Krias Yam Suf*? Why were they not wiped out during the plague of *Chosech* (darkness), when *Chazal* tell us 4/5 of the Jews - the ones who didn't believe in the *geulah* - died? It was because Dasan and Aviram never lost hope in the *geulah*. They retained complete *emunah* that the redemption would come even in the darkest times. It was belief that saved them! (**Rosh**)

Who will merit to be part of the *geulah*, asks **R' Ezriel Tauber Shlit'a**? Those who truly believe *Moshiach* will come, unlike the Jews that died in Egypt. The words "חבלי משיח" - literally, the "birthpangs of *Moshiach*" come from the word "חבל" which means a rope, At the end of days, *Hashem* will "shake up the world" as if He is shaking a rope, and only those who hold onto the reins with perfect faith will be saved! May we all be *zoche* to hold on tight and greet *Moshiach* speedily, in our days.

TORAH GEMS

וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים
וריא ישראל את מצרים מת על שפת הים (ד-במלא)

"*And the Jews saw Egypt (מצרים) dead on the shores of the sea. This refers to Mitzrayim, the son of Cham (son of Noah) the father of the Egyptian nation, who was restored to life by Hashem in order to witness the devastation of his children.*" (*Medrash Sechel Tov*) Since the *posuk* states that they saw "מתים" - which denotes a singular tense, and not "מתים" plural, it refers to the original Mitzrayim, the son of Noah.

Based on this, one might ask: why indeed was his name "מצרים" which is plural for "מצר" and why didn't his father, Cham, name him like his other children, "כנען", "פוט", "כוש"? Additionally, Mitzrayim himself named all his children with plural suffixes: "לודים, ענמים, נפתחים, פתרסים, כסלחים ..."

The **Maharal M'Prague** writes that the three sons of Noah, from whom the world's entire population emanated, are a composition of the three major character attributes that are consistent in all human beings. Shem represents *Neshama* - the spiritual and intellectual soul of a person. Yefes reflects beauty, the physical side of a person. Cham, which means heat, imparts the "נפש הבהמית" - the unstable, animalistic and reflexive aspect of a person, which often stems from heated emotional outbursts and is not connected to rational intellect.

Based on this, **R' Yisroel Dovid Schlesinger Shlit'a** explains that when the Egyptians followed the Jews into the sea, which had parted to allow the former slaves to pass through, the *Medrash* tells us that even as the water was returning to its former state, crashing down and wiping out the front line of the Egyptian army, the chariots and soldiers in the back continued moving forward, drowning in the churning sea. This was because as sons of Cham, they acted reflexively like an animal that follows the animal in front of it, without seeing if it will be harmed. For this reason, "Mitzrayim" and all his sons had names with the suffix "ים". The **Ariza'i** says that it wasn't to denote a plural tense; it was to relate that Mitzrayim will ultimately end up drowning in the *Yam*!

FROM THE WELLSPRINGS OF
R' GUTTMAN - RAMAT SHILOMO

ולא שמעו אל משה וייתדו אנשים ממנו עד בקד (מ-ז)